

VILLE VIIDAKON SYDÄRIT

Viidakossa kuului kuiske,
kaikki huolissaan supatti,
kyselivät toisiltansa,
onko kutsuttu kemuihin.

He keskusteli keskenänsä,
tuumailivat tuntojansa,
niistä suurista kemuista,
synttäreistä valtavista,
jotka kohta on tulossa,
ajankohta saapumassa.

Oli tullut kutsukortit,
pyyntö saapua polulle,
sinne Villen linnan luokse,
asunnon sisäpihalle.
Nytpä siitä suuri huoli,
aivan mietintä kamala,
mitä viedä valtiaalle,
majesteetille mukana?

Marakatti Markus tiesi,
lahjan mieluisan, mukavan,
josta kaikki riemuitsevi,
villin viidakon asukas.
Kynsileikkurit kun viemme,
se on Villelle hyväksi,
säästyy surman suulta kaikki,
Villen kynnet ei pelota.

KUKKO KALLEN PAINAJAINEN

Kalle, kukko herraskainen,
oli tunkion kuningas,
ylimpänä kiekui aina,
sitä kuulutti kylille:
- Suurin valtias oon täällä!
Kalle kiekuja parahin
kukoistakin kunnollisin.

Kerran torkkui Kalle-kukko,
uni virsiä veteli
tunkiolla korkealla,
lantapatterin laella,
painajainen valtaan otti,
uni kaamea kidutti.

Tuli siihen kukko toinen,
paljon suurempi, korea,
puku sillä näyttävämpi,
asu kirkkahan värikäs.
Kun se kiekui kaikui metsä
koko maisema väreili.

Havahtuikin Kalle siihen,
unen vallasta heräsi,
jostain kuului suuri ääni,
aivan kauhea meteli.
helikopterihan siinä,
taivaan rantoja tavoitti.

HERKKO-HIIREN SUURI MURHE

Muistattehan Herkko-Hiiren
joka herraksi halusi,

Kivat kaverit

Kirjoittanut Oiva Pennanen

joka hankki hienot housut,
sekä kaulaansa kravatin,
kepin kanssa käyskenteli,
knalli päässänsä koreili,
siellä Hiirelän pihalla,
kartanolla vehmaisalla.

Oli vaimo myös kotona,
perhe hieno hiirelläkin,
oli lapsia tusina,
sekä serkut, että kummit,
sekä mummokin mukana
kuului Herkon perheeseen.

Mutta sattuikin tapaus,
muutos varsin merkittävä,
jota Herkko ei sulata,
käsitä ei seikkaa tuota.

Herkko-Hiiren vaimo lähti
rouva kaupunkiin halusi,
kyllästyi hän askareihin,
koska tylsää on elämä.
Yksin Herkko hoivaileepi
jälkikasvua kotona,
mielessänsä suuri murhe,
suru sielussa ikävä.

HASSU-POSSU ON PULASSA

Hassu-Possu kulki tiellä,
meni liikenteen mukana,
polkupyörä kulkimena
oli turvaton kapine,
autot tööttää torvillansa,

Kivat kaverit

Kirjoittanut Oiva Pennanen

kuuluu kauhea meteli.

Hassu-Possu hermostuupi,
olo kauhean tukala,
kun ei kuskit autoissansa
yhtään huomaa ne varoa.
Pakokaasut kammottavat,
tekee liikunnan pahaksi.

Eipä kestä Hassu-Possu
tuota hirveää menoa,
ajaa pyörän metsätielle,
korven kätköhön peräti.
Hassu-Possu eipä liene
enää pulmassa pahassa.